

Om børnesagkyndig rådgivning henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 6, hvor der redegøres for de ændringer af ordningen, som vil blive gennemført ved administrative forskrifter.

§ 28, *stk. 1*, svarer til den gældende bestemmelse i § 27 a. Dog er der som 2. pkt. indsat en bestemmelse om, at formålet med rådgivningen er at hjælpe parterne til at løse konflikten under hensyn til, hvad der er bedst for barnet. Herved tilkendegives det, at overvejelser om, hvad hensynet til barnet tilsiger, bør indgå i rådgivningen. En rådgivning, hvor det at opnå enighed mellem forældrene er helt dominerende, vil måske kunne føre til uheldige resultater. Der bør ikke fokuseres så meget på en løsning af konflikten, at et forlig eller et kompromis bliver et altoverskyggende mål. Således kan en ordning med fælles forældremyndighed, hvis der er konfliktfyldte relationer, i det konkrete tilfælde være til mere skade end gavn for barnet. En deleordning, som forældrene som et kompromis kan enes om, vil måske heller ikke være den bedste løsning for barnet.

Rådgivningstilbuddet efter *stk. 1* omfatter fortsat både forældre og børn og fortsat uden at angive nogen aldersgrænse for barnets deltagelse.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger er udgangspunktet for rådgivningen fortsat, at der skal være uenighed mellem parterne. Dog er der efter § 28, *stk. 2*, som noget nyt mulighed for, at statsamtet kan tilbyde rådgivning om forældremyndighed eller samvær, selv om der ikke er uenighed herom, hvis statsamtet skønner, at der er et særligt behov herfor.

Ud over adgangen efter § 28, *stk. 2*, for statsamtet til at tilbyde rådgivning om forældremyndighed og samvær, selv om der ikke er uenighed herom, er det hensigten ved udarbejdelsen af de administrative regler efter § 31 at bevare adgangen til åben rådgivning. Som nævnt i de almindelige bemærkninger forudsætter åben rådgivning, at der er uenighed mellem forældrene om forældremyndighed eller samvær. Derimod kræves det ikke, at der i forvejen verserer en sag herom ved statsamtet. Initiativet til rådgivningen kommer således i disse tilfælde fra forældrene.

Efter *stk. 3* kan statsamtet undlade at tilbyde rådgivning efter *stk. 1*, hvis det i det enkelte tilfælde findes unødvendigt eller uhensigtsmæssigt. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis der for nylig – inden for de sidste måneder – forgæves er gennemført en rådgivning, eller hvis henvendelsen drejer sig om rene detaljspørgsmål vedrørende udøvelsen af samværsretten. Nogle forældremyndighedssager kan også være uegnede til rådgivning, bl.a. hvis det er oplagt, at sagen ender med en retssag. Som yderligere eksempler på situationer, hvor rådgivningen er overflødig eller måske skadelig, kan nævnes, at forældrene kan være

meget umodne og som følge heraf ikke modtagelige for rådgivning, at den ene eller begge er helt uden ressourcer, f.eks. p.g.a. alkohol- eller narkotikamisbrug, eller at der har været vold i familien. Der kan også være tilfælde, hvor den ene af forældrene klart nægter at medvirke til en løsning, der går vedkommende imod, og hvor rådgivning derfor vil være forgæves. Endelig kan der være sager, der på forhånd må anses for særligt vanskelige, og hvor rådgivningen ikke skønnes at være noget middel til løsning af forældrenes konflikt.

Til kapitel 6

Sagsbehandling

I kapitel 6 samles reglerne om behandling af sager om forældremyndighed og samvær. Mere udførlige regler om den administrative sagsbehandling findes i dag i forældremyndighedsbekendtgørelsen, der er udfærdiget med hjemmel i myndighedslovens § 28. Hjemlen til at udfærdige administrative regler fremgår af lovforslagets § 31. Regler om domstolenes behandling af forældremyndighedstvister findes i retsplejelovens kapitel 42. Disse regler foreslås bortset fra en enkelt redaktionel ændring ikke ændret.

Til § 29

§ 29 om samtaler med større børn, før der træffes afgørelse i sager om forældremyndighed eller samvær, svarer til myndighedslovens § 26.

Denne bestemmelse gælder også ved domstolenes behandling af sager om forældremyndighed. Reglen suppleres i retssager af reglen i retsplejelovens § 450 a, hvorefter retten kan bestemme, at en eller begge parter ikke må overvære den samtale, der skal finde sted efter myndighedslovens § 26. Inden sagen afgøres, skal parterne dog ifølge bestemmelsen gøres bekendt med indholdet af samtalen, medmindre dette vil stride mod de hensyn, der har ført til udelukkelsen. Som følge af, at myndighedslovens § 26 nu erstattes af § 29 i lovforslaget, foreslås det i § 34, at retsplejelovens § 450 a ændres i overensstemmelse hermed.

Til § 30

§ 30 om erklæring fra den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, inden der træffes afgørelse om forældremyndighedsspørgsmålet, svarer til myndighedslovens § 27.